

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl JUDr. Romanem Horáčkem, Ph.D. předsedou senátu jako samosoudcem ve věci žalobce: **Prof. Ing. Vladimír Smejkal, CSc., LL. M.** bytem Včelařská 9, Praha 8 zastoupen JUDr. Tomášem Sokolem advokátem se sídlem Sokolská 60, Praha 2 proti žalovanému: **INDOC s.r.o.** se sídlem Šermířská 2378/3b, Praha 5, IČ: 26164001 zastoupen JUDr. Robertem Matasem advokátem se sídlem Masarykovo nábř. 14, Praha 1, o ochranu proti jednání nekalé soutěže

t a k t o :

- I. **Námítka překážky věci zahájené vznesená žalovaným se zamítá.**
- II. **Zamítá se žaloba na uložení povinnosti žalovanému o znění:**

„I. Žalovaný je povinen zdržet se šíření na svém internetovém portálu www.indoc.cz nepravdivých či zavádějících tvrzení o osobě klienta a jeho znalecké činnosti.

II. Žalovaný je povinen do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku na své náklady na stránkách www.indoc.cz sdělit, že tvrzení v článku o znění:

„Policie vyšetřuje znalce Smejkala, který pomáhal Šiškovvi vyhýbat se veřejným zakázkám. Mezitím si ho vzal na pomoc ÚOHS“. „Na konci minulého týdne přijalo Nejvyšší státní zastupitelství trestní oznámení, které detailně popisuje zmanipulovaný a účelově napsaný znalecký posudek, jehož autorem je profesor Vladimír Smejkal. Posudek měl legalizovat postup náměstka Šišky při zadání miliardového kontraktu na kontrolu podvodů při vyplácení sociálních dávek firmě IBM bez otevřeného výběrového řízení. Jedná se o jednu z veřejných zakázek, u nichž mohlo mít ministerstvo práce výrazný zájem na tom, aby nebyla prošetřována Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže. Vše získalo rozměr absurdní komedie ve chvíli, kdy si tento úřad vzal znalce Smejkala na pomoc při

vyšetřování souběžné kauzy informačního systému na samotnou výplatu dávek. Tu přitom zmanipulovali stejní lidé ze stejného ministerstva.“ se nezakládá na pravdě.

III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci částku ve výši 100.000,- Kč a nahradit mu náklady řízení do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku“.

III. Žalobce je povinen uhradit žalovanému náhradu nákladů řízení ve výši 26136,- Kč k rukám zástupce žalovaného a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobci se domáhal na žalovaném žalobou podanou dne 8. 1. 2013 ochrany proti jednání nekalé soutěže a to klamavé reklamy a zlehčování pověsti žalobce. Žalobce je osobou podávající znalecké posudky pro orgány státní správy i ostatní subjekty. Žalovaný uveřejnil na svých stránkách nepravdivý článek pod názvem „ Policie vyšetřuje znalce Smejkal, který pomáhal Šiškovvi vyhýbat se veřejným zakázkám“. Obsah tohoto článku je nepravdivý a zavádějící.

Žalovaný se k žalobě vyjádřil a uvedl, že žaloba důvodná není. Uvedl, že není pasivně legitimován, jelikož žalovaný není autorem článku a není ani členem sdružení INDOC. Zároveň uvedl, že žalovaný není v soutěžním vztahu se žalobcem což je předpokladem nekalé soutěže, jelikož nikdy žádné znalecké posudky nezpracovával.

S ohledem na nesporná tvrzení účastníků soud vzal za prokázaný skutkový stav, tak jak v žalobě tvrdí žalobce a to především to, že žalobce je osobou, která se zabývá zpracováním znaleckých posudků pro orgány státní správy a podnikatele. Žalobce se této problematice dlouhodobě věnuje, a proto zpracovával i znalecký posudek pro potřeby Ministerstva práce a sociálních věcí.

Na stránkách žalovaného byl uveřejněn článek o názvu „ Policie vyšetřuje znalce Smejkal, který pomáhal Šiškovvi vyhýbat se veřejným zakázkám“, kdy faktickým obsahem tohoto článku je polemika směřující k činnosti žalobce jako znalce, kdy podle autora tohoto článku byl znalecký posudek zpracován proto, že měl legalizovat postup s firmou IBM pana Šišky v pozici náměstka ministra.

Po provedeném dokazování bylo prokázano, že společnost INDOC s.r.o. byla založena v roce 2000, kdy společníky této jsou pan Pfeffer a Kovařík. Ze stránek www.indoc.cz bylo prokázano, že autorem sporného článku je pan Tomáš Pfeffer a že článek o sporném obsahu je umístěn na webových stránkách žalobce. Provozovatelem serveru a osobou odpovědnou za obsah na stránkách www.indoc.cz není žalovaný, ale sdružení fyzických osob vystupující pod názvem Sdružení INDOC, kdy členy tohoto sdružení není žalovaný, ale pan Pfeffer, Kovařík a paní Kukáková (výtisky ze stránek www.indoc.cz). Držitelem domény indoc.cz je žalovaný (výtisk z www.nic.cz). Žalovaný fakticky žádnou činnost nevykonává, nemá žádné tržby (přiznání k dani z příjmu za rok 2012).

Dále bylo prokázáno, že v roce 2012 podal pan Pfeffer trestní oznámení na žalobce pro podezření o spáchání trestného činu – podání nepravdivého znaleckého posudku, které je dosud projednáváno (trestní oznámením vyrozumění policie, státního zastupitelství k věci).

Ostatní návrhy na doplnění dokazování (výslech účastníků) soud zamítl pro nadbytečnost s ohledem na dostatečně prokázaný skutkový stav věci.

Další provedené důkazy nebyly pro rozhodnutí soudu podstatné (listiny k činnosti žalobce jako znalce, znalecký posudek č. 2339/2011, doklady ke sporu vedeného u zdejšího soudu pod sp. zn. 31C157/2012, rozhodnutí ÚOHS ze dne 24. 10. 2012, články týkající se činnosti pana Šišky) a proto je soud blíže nehodnotí.

Podle § 44 obch. zák. nekalou soutěží je jednání v hospodářské soutěži nebo v hospodářském styku, které je v rozporu s dobrými mravy soutěže a je způsobilé přivodit újmu jiným soutěžitelům, spotřebitelům nebo dalším zákazníkům. Nekalá soutěž se zakazuje.

Nekalou soutěží podle odstavce 1 je zejména:

- a) klamavá reklama,
- b) klamavé označování zboží a služeb,
- c) vyvolávání nebezpečí záměny,
- d) parazitování na pověsti podniku, výrobků či služeb jiného soutěžitele,
- e) podplácení,
- f) zlehčování,
- g) srovnávací reklama,
- h) porušování obchodního tajemství,
- i) ohrožování zdraví spotřebitelů a životního prostředí.

Podle § 45 obch. zák. klamavou reklamou je šíření údajů o vlastním nebo cizím podniku, jeho výrobcích či výkonech, které je způsobilé vyvolat klamnou představu a zjednat tím vlastnímu nebo cizímu podniku v hospodářské soutěži nebo v hospodářském styku prospěch na úkor jiných soutěžitelů, spotřebitelů nebo dalších zákazníků. Za šíření údajů se považuje sdělení mluveným nebo psaným slovem, tiskem, vyobrazením, fotografií, rozhlasem, televizí či jiným sdělovacím prostředkem. Klamavým je i údaj sám o sobě pravdivý, jestliže vzhledem k okolnostem a souvislostem, za nichž byl učiněn, může uvést v omyl.

Podle § 50 obch. zák. zlehčováním je jednání, jímž soutěžitel uvede nebo rozšiřuje o poměrech, výrobcích nebo výkonech jiného soutěžitele nepravdivé údaje způsobilé tomuto soutěžiteli přivodit újmu. Zlehčováním je i uvedení a rozšiřování pravdivých údajů o poměrech, výrobcích či výkonech jiného soutěžitele, pokud jsou způsobilé tomuto soutěžiteli přivodit újmu. Nekalou soutěží však není, byl-li soutěžitel k takovému jednání okolnostmi donucen (oprávněná obrana).

Žaloba není po právu.

K otázce soutěžního vztahu

Předpokladem soutěžního vztahu, pokud se týká nekalé soutěže, je skutečnost, zda účastníci jsou ve vzájemném soutěžním vztahu. Soud si je vědom skutečnosti, že otázka soutěžního vztahu je vykládána soudy extenzivně a že soutěžitelem může být osoba, která nemá přímo vztah z tvrzeného závadného jednání, což lze také demonstrovat na rozhodovací praxi Vrchního soudu v Praze viz např. rozsudek Vrchního soudu v Praze, sp. zn. 3 Cmo 1336/1994 „Názor uvedený v odvolání, že žalovaný, který neposkytuje plnění téhož druhu nebo plnění zastupitelné jako žalobce a tedy nesoupeří s žalobcem na téže straně tržních vztahů, nemůže nést odpovědnost za jednání mající souvislost s hospodářskou soutěží, nemá oporu v úpravě hospodářské soutěže a nekalé soutěže v § 41 a násl. a § 44 a násl. ObchZ. Nekalé soutěže se může dopustit jak podnikatel, tak i nepodnikatel, jak výslovně uvádí § 41. Nekalosoutěžního jednání se může dopustit i ten, kdo neposkytuje plnění téhož druhu, případně i společník obchodní společnosti, i nepodnikatel...“

V daném případě tomu však tak není.

Žalovaný je fakticky prázdnou schránkou, která aktivně žádnou činnost nevykonává (jak vyplývá z předložených daňových přiznání), pouze je držitelem doménového jména indoc.cz, kdy správcem obsahu těchto stránek je zcela zřetelně osoba odlišná od žalovaného a to Sdružení INDOC. Na stránkách www.indoc.cz byl závadný obsah skutečně uveřejněn, jeho autorem však byl pan Pfeffer, společník žalovaného, nikoliv žalovaný. Žalovaný též nikterak nepůsobí na poli podávání znaleckých posudků (jako žalobce). Vždy ve vztahu k ostatním soutěžitelům vystupuje Sdružení INDOC, případně přímo členové tohoto sdružení pan Pfeffer, Kovařík a paní Kukáková.

Z výše uvedeného vyplývá, že účastníci nemohou být v soutěžním vztahu.

Jelikož účastníci nejsou v soutěžním vztahu, nemůže být na místě ani žaloba vytýkající žalovanému jednání nekalé soutěže a to pokud jde o zlehčování či klamavou reklamu.

K otázce pasivní legitimace

Žalovaný není ve věci pasivně legitimován. Autorem závadného článku je pan Pfeffer (což nikdo nepopíral, žalobce však tvrdil, že podstatné pro posouzení pasivní legitimace je držba domény), nikoliv žalovaný. Podle soudu pouze autor tedy odpovídá za obsah článku a proti němu může směřovat podaná žaloba a nároky v ní uvedené.

Proti autoru článku se také žalobce již ochrany domáhal, v jiném řízení u zdejšího soudu (sp.zn. 31C157/2012).

K námitce žalovaného soud uvádí, že překážka věci zahájené dána není, jelikož je sice v části shodný okruh účastníků, žalobce se však domáhá jiného nároku z jiného titulu, není tedy dána shoda v předmětu řízení. Z tohoto důvodu soud námitku překážky věci zahájené zamítl výrokem I tohoto rozsudku.

Z výše uvedených důvodů soud žalobu v plném rozsahu zamítl a to včetně nároku žalobce na přiměřené zadostiučinění v penězích jelikož samotný zásah do práv žalobce prokázán nebyl a tudíž bylo nadbytečné se zabývat otázkou existence nemajetkové újmy.

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 142 odst. 1 o.s.ř. a to s ohledem na skutečnost, že žalovaný byl zcela úspěšný.

Žalovanému vznikly náklady na právní zastoupení dle vyhl. č. 177/1996 Sb. ve výši 4x5100,- Kč, 4 x 300,- Kč režijní paušál dle vyh. č. 177/1996 Sb. a 21% DPH ve výši 4536,- Kč, celkem 26136,- Kč

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ve lhůtě patnácti dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

V Praze dne 9. září 2013

JUDr. Roman Horáček, Ph.D.,v.r.
předseda senátu

Za správnost:
Marcela Poklopová